

THƠ CHO BÉ

Em gói đầu lên những vần thơ...

Bài thơ Ảnh Bác

Tác giả: Trần Đăng Khoa

Nhà em treo ảnh bác Hồ
Bên trên là một lá cờ đỏ tươi
Ngày ngày bác vẫn mỉm cười
Bác nhìn chúng cháu vui chơi trong nhà
Ngoài sân có mấy con gà
Ngoài vườn có mấy quả na chín rồi
Em nghe như Bác dạy lời
Cháu ơi đừng có chơi bời đâu xa
Trồng rau, quét bếp đuổi gà
Thấy tàu bay Mỹ nhớ ra hầm ngòi
Bác lo bao việc trên đời
Ngày ngày Bác vẫn tươi cười với em.

Bài thơ: Bé vào lớp 1

Sáng nay bé dậy sớm
Đến trường cùng má ba
Bé được vào lớp 1
Chao ôi thích thích là.
Trời mùa thu xanh thắm
Lòng lộng lá cờ bay
Sao cái gì cũng đẹp
Cũng đáng yêu thế này.

TRUYỆN: NẾU KHÔNG ĐI HỌC

Gà con đi học, trên đường đi nó gặp Dê con:

- Đi học với mình đi! – Gà con rủ.

Dê con lắc đầu:

- Tớ hẹn với Gấu con đi đá bóng rồi!

Gần tới lớp, gà con lại gặp Bướm Vàng:

- Bướm Vàng ơi. Đi học với mình đi!

Bướm Vàng đồng đánh:

- Tớ chẳng thích học đâu, rong chơi sướng hơn chứ!

Buổi trưa, Gà con đi học về thì thấy Dê con và Gấu con chờ ở cửa:

- Gà con đọc giúp tớ lời hướng dẫn trên hộp thuốc này với, tụi tớ uống một viên rồi mà chả thấy khỏi.

- Nhưng các cậu ốm đau thế nào đã chứ?

- Gấu con đau bụng, còn tớ đá bóng bị chảy máu chân.

Gà con buồn cười quá :

- Hai cái đau ấy không dùng chung một thứ thuốc được. Để tớ lấy thuốc đỏ và bông băng băng lại vết thương cho Dê con. Còn Gấu đau bụng thì tạm bôi dầu cao đã, rồi đến bác sĩ Voi khám xem sao.

- Ở thế thuốc này không dùng được à? Dê con ngỡ ngác.
- Đây là thuốc chữa đau đầu, cậu lấy ở đâu ra thế?
- Tớ lấy trong tủ thuốc nhà tớ. Tớ tưởng cứ là thuốc thì đau gì uống cũng khỏi chứ.
- Ấy chết, thuốc là phải dùng theo chỉ dẫn của bác sĩ. Các cậu cứ uống lung tung thì nguy hiểm lắm.
- Sao cậu rành quá vậy? – Gấu con ngạc nhiên hỏi.
- Cô giáo Họa Mi vẫn dặn cả lớp thế mà! Bây giờ chúng mình đến nhờ bác sĩ Voi khám cho Gấu nhé!

Và các bạn có biết gấu con mắc bệnh gì không? Gấu con đau bụng giun vì cậu ta không rửa tay sạch trước khi ăn đấy. Bác sĩ Voi đã cho Gấu uống thuốc tẩy giun rồi. Vừa lúc ấy thì Bướm Trắng dìu Bướm Vàng vào.

- Gì nữa đây? Bác sĩ hỏi.
- Bạn ấy bị ngộ độc, bạn ấy không biết chữ nên hay vào vườn hoa có biển báo “Đang phun thuốc trừ sâu” – Bướm Trắng thưa.
- Đến giờ mà còn có trẻ con không đi học để ra nông nôi này – Bác sĩ Voi lắc đầu rồi vội cấp cứu cho Bướm Vàng.

Đến chiều thì Bướm Vàng tỉnh hẳn. Bướm Vàng nói với các bạn:

- Từ mai, chúng mình sẽ cùng đến lớp học nhé! Không đi học thật là tai hại

TRUYỆN : AI NGOAN SẼ ĐƯỢC THƯỞNG

Vào một buổi sáng đẹp trời, Bác Hồ đến thăm trại nhi đồng. Các em ùa ra đón Bác vì ai cũng muốn được nhận từ Bác nhiều kẹo hơn. Bác bế một em bé gái nhỏ nhất, đi thăm phòng ăn, phòng ngủ, phòng học, phòng bếp, chỗ tắm rửa. Rồi trở lại phòng họp. Bác và các cháu trò chuyện với nhau rất vui vẻ. Bác hỏi các cháu:

– Các cháu ăn có no không?

Các cháu tíu tít trả lời:

– Dạ , no ạ!

Bác lại hỏi tiếp:

– Thế các cháu chơi có vui không?

Những chiếc miệng nhỏ nhắn liên tiếp trả lời:

– Dạ vui ạ!

Bác khen các cháu ngoan và chia kẹo cho từng em một. Mọi người đứng thành một vòng tròn. Một em đứng lên thưa:

– Thưa Bác, những bạn nào ngoan thì mới được kẹo Bác cho ạ!

Rồi Bác cầm gói kẹo chia cho các em. Đến lượt Tô, em không nhận kẹo của Bác. Bác hỏi:

– Vì sao cháu không nhận kẹo của Bác?

Tô thưa với Bác:

– Thưa Bác, hôm nay cháu chưa ngoan. Cháu sẽ không được nhận kẹo của Bác ạ.

Bác xoa đầu Tô âu yếm nói:

– Bạn Tô tuy đó làm điều sai, nhưng bạn đó biết lỗi của mình, như vậy cũng rất ngoan. Vậy bạn cũng sẽ được nhận kẹo của Bác. Tô sung sướng nhận những chiếc kẹo Bác cho.